

poz. 188, z 1961 r. Nr 46, poz. 251, z 1962 r. Nr 52, poz. 258, z 1965 r. Nr 25, poz. 171 oraz z 1966 r. Nr 51, poz. 312).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1971 r., z tym że co do terminu zapłaty, form akceptu oraz

terminów zwrotu dokumentów rozliczeniowych z tytułu umów wykonanych przed wejściem w życie rozporządzenia, a jeszcze nie rozliczonych, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Minister Finansów: *J. Trendota*

138

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 maja 1971 r.

w sprawie podatku wyrównawczego.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 92 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60), art. 12 ust. 3 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. d) i ust. 4, art. 10 ust. 3 i art. 12 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1971 r. Nr 14, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się obowiązek wpłacania zaliczek miesięcznych na podatek wyrównawczy przez podatników obowiązanych do opłacania podatku wyrównawczego według zasad określonych w rozdziale 1 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1971 r. Nr 14, poz. 140).

§ 2. Pracodawcy obowiązani są jako płatnicy przy wypłacie wynagrodzeń obliczać i pobierać podatek wyrównawczy od osób otrzymujących wynagrodzenia, jeżeli wysokość wypłacanego wynagrodzenia powoduje obowiązek opłacania podatku wyrównawczego.

§ 3. Płatnicy, o których mowa w § 2, pobierają zaliczki miesięczne, a od osób otrzymujących wyłącznie przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń i tylko od jednego płatnika również różnicę między roczną należnością z tytułu podatku wyrównawczego a sumą pobranych zaliczek.

§ 4. 1. Pracownik, który otrzymuje wyłącznie przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń od więcej niż jednego pracodawcy lub zleceniodawcy, a otrzymywane od jednego z pracodawców wynagrodzenie powoduje, ze względu na swą wysokość, obowiązek poboru podatku wyrównawczego, może zażądać, żeby ten pracodawca obliczał podatek wyrównawczy od wszystkich jego przychodów. Równocześnie pracownik jest obowiązany zawiadomić organ finansowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, który z pracodawców będzie dokonywał poboru podatku wyrównawczego. Pracownik jest obowiązany zawiadomić tego pracodawcę o każdym otrzymanym wynagrodzeniu, podając kwotę stanowiącą podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń oraz kwoty podlegające doliczeniu i odliczeniu w myśl art. 3 ust. 2 ustawy o podatku wyrównawczym. Jeżeli pracodawca ma wątpliwości co do odliczenia wydatków poniesionych na nabycie mieszkania spółdzielczego lub kupno od Państwa albo budowę domu jednorodzinnego, powinien zwrócić się do właściwego organu finansowego, który zarządzi zaniechanie poboru zaliczek lub ich odpowiednie ograniczenie.

2. W wypadku określonym w ust. 1 na pracodawcy ciąży obowiązek określony w § 2 w odniesieniu do wszystkich przychodów otrzymywanych przez pracownika.

§ 5. 1. Zaliczka miesięczna wynosi $\frac{1}{12}$ podatku należnego od nadwyżki, doprowadzonego do stosunku rocznego

stałego miesięcznego wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń po uwzględnieniu doliczeń i odliczeń, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy o podatku wyrównawczym.

2. Jeżeli pracownik obok stałego wynagrodzenia otrzymuje inne, jak: wyrównania za okresy ubiegłe, premie należne za okres dłuższy niż miesiąc lub przychody nieperiodyczne, w każdym miesiącu do stałego wynagrodzenia doprowadzonego do stosunku rocznego dodaje się sumę innych wynagrodzeń otrzymanych od początku roku i ustala się nadwyżkę podlegającą opodatkowaniu, od której oblicza się podatek. Należną zaliczkę stanowi $\frac{1}{12}$ tak obliczonego podatku.

§ 6. Nie pobiera się zaliczek na podatek wyrównawczy od wynagrodzeń określonych w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201, z 1959 r. Nr 11, poz. 60 i z 1963 r. Nr 57, poz. 309), przekazywanych na specjalny rachunek bankowy.

§ 7. Pracodawcy przekazują na rachunki organów finansowych właściwych ze względu na miejsce zamieszkania pracownika kwoty pobranych zaliczek w terminie do dnia 15 następnego miesiąca i składają równocześnie imienne wykazy zawierające kwoty pobranych zaliczek.

§ 8. 1. Pracodawcy obowiązani do dokonania rocznego obliczenia dokonują tego obliczenia w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, z tym że za miesiąc grudzień nie dokonują obliczenia zaliczki. Przypadająca do pobrania różnica w podatku podlega potrąceniu z wynagrodzenia należnego za miesiąc grudzień, a jeżeli obliczenie zostało dokonane już po wypłacie tego wynagrodzenia — z wynagrodzenia za miesiąc styczeń roku następnego, a nadpłata — zaliczeniu na poczet należnego od podatnika podatku od wynagrodzeń.

2. Pracodawca nie dokonuje rocznego obliczenia pracownikom, którzy korzystają z odliczeń, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c) i pkt 3 ustawy o podatku wyrównawczym.

3. Pracodawca nie dokonuje również rocznego obliczenia, jeżeli stosunek pracy z pracownikiem ustał lub powstał w ciągu roku, chyba że pracownik zażąda, by obliczenia rocznego dokonał mu pracodawca, z którym pozostaje w stosunku pracy w miesiącu grudniu. W tym wypadku pracodawca, który poprzednio dokonywał poboru zaliczek, obowiązany jest na wniosek pracownika przekazać nowemu pracodawcy dokonującemu obliczenia rocznego dane dotyczące podstawy obliczenia zaliczek i kwot tych zaliczek za miesiące, za które je pobierał.

4. W wypadkach wymienionych w ust. 2 i 3, gdy na pracodawcy nie ciąży obowiązek dokonania obliczenia rocznego, obliczenia tego dokonuje organ finansowy, a pracownik jest obowiązany złożyć zeznanie.

§ 9. Pracodawcy w terminie do dnia 15 stycznia roku następnego po roku podatkowym składają organom finansowym właściwym ze względu na miejsce zamieszkania podatnika imienne wykazy, sporządzone według ustalonego wzoru, wskazujące sposób dokonania obliczenia rocznego, i przekazują równocześnie pobrane kwoty z tytułu różnic rocznych.

§ 10. Pracodawcy wolni są od obowiązku nadsyłania wykazów, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy o podatku wyrównawczym, w stosunku do osób, od których pobierali zaliczki.

§ 11. Pracownicy, którym pracodawca dokonał rocznego obliczenia podatku wyrównawczego, wolni są od obowiązku składania zeznań, o których mowa w art. 11 pkt 1 ustawy o podatku wyrównawczym.

§ 12. 1. Osoby podlegające podatkowi wyrównawczemu, które osiągają przychody z nie wynikającej z umowy o pracę działalności lub twórczości naukowej, oświatowej, literackiej, publicystycznej lub artystycznej, mogą gromadzić te przychody na rachunku bieżącym w I Oddziale Powszechnej Kasy Oszczędności w Warszawie. Wpłaty na ten rachunek mogą dokonywać wyłącznie płatnicy podatku od wynagrodzeń.

2. Otwarcie rachunku bieżącego następuje na wniosek podatnika zgłoszony bezpośrednio w I Oddziale Powszechnej Kasy Oszczędności w Warszawie lub za pośrednictwem Oddziału Powszechnej Kasy Oszczędności położonego najbliżej miejsca zamieszkania.

§ 13. 1. Posiadacz rachunku bieżącego powinien zawiadomić instytucje, od których należą mu się przychody określone w § 12 ust. 1, o posiadaniu rachunku i jego numerze. Instytucje te od chwili otrzymania zawiadomienia obowiązane są przekazywać na rachunek bieżący podatnika w Powszechnej Kasie Oszczędności całe wynagrodzenie po potrąceniu należnego podatku od wynagrodzeń, a jeżeli wypłacającym wynagrodzenie jest stowarzyszenie twórcze, po potrąceniu również pobieranych przez to stowarzyszenie kosztów inkasa.

2. Kwot podjętych z rachunku bieżącego stanowiących część przychodów wolną od podatku wyrównawczego jako koszty uzyskania przychodów nie bierze się pod uwagę przy ustalaniu podlegającej doliczeniu lub odliczeniu różnicy stanu wkładów, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3 ustawy o podatku wyrównawczym.

§ 14. Właściwym w postępowaniu wymiarowym w sprawach podatników podatku wyrównawczego, którzy osiągają wyłącznie przychody określone w § 12, jest Wydział Finansowy Prezydium Dzielnicy Rady Narodowej Warszawa-Śródmieście. Podatnicy, którzy otrzymują te przychody wyłącznie w drodze wpłat na rachunek bieżący, obowiązani są w terminie składania zeznań zamiast zeznania złożyć oświadczenie, że innych przychodów nie uzyskują.

§ 15. Podatnicy podatku wyrównawczego, którzy:

- 1) otrzymują wynagrodzenia od więcej niż jednego płatnika i nie złożyli żądania, o którym mowa w § 4,
- 2) osiągają wynagrodzenia wyłącznie z innego tytułu niż stosunek pracy z wyjątkiem podatników otrzymujących wynagrodzenia wyłącznie w drodze wpłat przez płatnika na rachunek bankowy,
- 3) osiągają przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń oraz dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym,
- 4) osiągają wyłącznie dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym,
- 5) osiągają przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń lub dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym lub takie przychody i dochody łącznie, a równocześnie są podatnikami podatku wyrównawczego według zasad określonych w rozdziale 2 ustawy o podatku wyrównawczym,

obowiązani są wpłacać co miesiąc zaliczki na podatek wyrównawczy w organie finansowym właściwym według miejsca zamieszkania i składać deklaracje wskazujące sposób obliczenia zaliczki.

§ 16. 1. Zaliczkę od podatków wymienionych w § 15 pkt 1 i 2 oblicza się przy odpowiednim zastosowaniu zasad określonych w § 5.

2. Jeżeli podatnicy wymienieni w § 15 pkt 1 i 2 otrzymują wyłącznie wynagrodzenia nieperiodyczne, obowiązek opłacania zaliczek powstaje poczynając od miesiąca, w którym kwota przychodów osiągniętych od początku roku, po uwzględnieniu doliczeń i odliczeń określonych w § 5, przekroczyła kwotę, od której zależy powstanie obowiązku podatkowego. Należną zaliczkę za ten miesiąc stanowi kwota należnego podatku od nadwyżki przychodów ponad tę kwotę, a za następne miesiące tego roku różnica między podatkiem należnym od nadwyżki ponad tę kwotę sumy przychodów uzyskanych od początku roku a sumą zaliczek pobranych za poprzedzające miesiące.

§ 17. Zaliczkę od podatników wymienionych w § 15 pkt 3 oblicza się w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku wyrównawczego należnego od obliczonej stosownie do przepisów art. 4 ustawy o podatku wyrównawczym nadwyżki przychodów i dochodów osiągniętych w miesiącu i doprowadzonych do stosunku rocznego ponad kwotę, od której zależy powstanie obowiązku podatkowego.

§ 18. Zaliczkę od podatników wymienionych w § 15 pkt 4 oblicza się w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku należnego od obliczonej stosownie do przepisów art. 2 ustawy o podatku wyrównawczym nadwyżki dochodu, osiągniętego w miesiącu i doprowadzonego do stosunku rocznego, ponad kwotę, od której zależy powstanie obowiązku podatkowego.

§ 19. Jeżeli podatnicy, wymienieni w § 15 pkt 3 i 4, opłacają podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu umownego, za dochód roczny uważa się dochód przyjęty do ustalenia wysokości ryczałtu, a jeżeli ryczałt na dany rok nie został jeszcze ustalony, dochód za miesiąc grudzień roku poprzedniego doprowadzony do stosunku rocznego.

§ 20. Jeżeli podatnicy, wymienieni w § 15 pkt 3 i 4, opłacają zaliczki na podatek dochodowy w wysokości $\frac{1}{12}$ wymiaru za rok poprzedni, za dochód roczny uważa się dochód ustalony do celów wymiaru podatku dochodowego za rok poprzedni, a jeżeli wymiaru za ten rok nie dokonano, dochód ustalony za miesiąc grudzień poprzedniego roku, doprowadzony do stosunku rocznego.

§ 21. W wypadkach określonych w § 19 i 20, jeżeli kwota zaliczki obliczona od doprowadzonego do stosunku rocznego dochodu za miesiąc grudzień roku poprzedniego okaże się niższa niż należąca od dochodu wynikającego z wymiaru ryczałtu za rok bieżący lub wymiaru podatku dochodowego na zasadach ogólnych za rok poprzedni, pozostałą różnicę podatnicy są obowiązani zapłacić w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej ryczałt za rok bieżący lub podatek dochodowy za rok poprzedni.

§ 22. Zaliczka na podatek wyrównawczy od podatników wymienionych w § 15 pkt 5 wynosi 60% przychodów lub dochodów albo przychodów i dochodów osiągniętych w miesiącu poprzednim po odliczeniu podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne oraz podatku dochodowego.

§ 23. Ustala się następujące terminy płatności zaliczek:

- 1) przez podatników wymienionych w § 15 pkt 1, 2 i 5, jeżeli osiągają wyłącznie przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń — do dnia 7 następnego miesiąca, a jeżeli otrzymują te przychody w całości lub części za pośrednictwem stowarzyszenia twórczego — w terminie do dnia 25 następnego miesiąca,

2) przez pozostałych podatników wymienionych w § 15 — w terminach płatności zaliczek na podatek dochodowy lub rat ryczałtu.

§ 24. Za kwoty przekazane na cele o wysokiej użyteczności społecznej, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. d) ustawy o podatku wyrównawczym, uważa się kwoty przekazane na odbudowę Zamku Królewskiego w Warszawie, budowę Centrum Zdrowia Dziecka, Polski Czerwony Krzyż, Polski Komitet Pomocy Społecznej i Towarzystwo Przyjaciół Dzieci.

§ 25. Tracą moc:

1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 czerwca 1958 r. w sprawie zasad i trybu opodatkowania podatkiem wyrównawczym przychodów przekazywanych na konta bankowe (Dz. U. Nr 14, poz. 62),

2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1962 r. w sprawie przedłużenia terminu składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu (Monitor Polski Nr 12, poz. 42).

§ 26. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów i dochodów osiągniętych od dnia 1 lipca 1971 r.

2. Na wniosek pracownika pracodawca jest obowiązany dokonać obliczenia zaliczek na podatek wyrównawczy od przychodów osiągniętych przez pracownika przed dniem 1 lipca 1971 r.

Minister Finansów: *J. Trendota*

139

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 27 maja 1971 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od należności celnych i ograniczeń przywozu i wywozu oraz zasad i trybu postępowania celnego w stosunku do przedmiotów przeznaczonych dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych, a także dla osób korzystających ze zwolnień i ulg celnych na podstawie prawa i zwyczajów międzynarodowych.

Na podstawie art. 14 ust. 2 i art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 19 lutego 1962 r. w sprawie zwolnień od należności celnych i ograniczeń przywozu i wywozu oraz zasad i trybu postępowania celnego w stosunku do przedmiotów przeznac-

zonych dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych, a także dla osób korzystających ze zwolnień i ulg celnych na podstawie prawa i zwyczajów międzynarodowych (Dz. U. Nr 14, poz. 63) skreśla się § 20.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *K. Olszewski*

140

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 czerwca 1971 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 19 marca 1971 r. zmieniającej ustawę o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 7, poz. 76) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1957 r. Nr 62, poz. 336, z 1969 r. Nr 12, poz. 86 i z 1971 r. Nr 7, poz. 76) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

1) art. 13 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 62, poz. 336) w brzmieniu:

„Art. 13. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie:

1) jeśli chodzi o podatników osiągających wyłącznie przychody podlegające podatkowi od wynagrodzeń — do przychodów osiągniętych w okresie od dnia 1 września 1957 r., z tym że podatnicy ci podlegają podatkowi wyrównawczemu za 1957 r., jeżeli suma przychodów stano-

wiących podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń po dokonaniu doliczeń i odliczeń wymienionych w art. 3 ust. 2 z uwzględnieniem przepisu ust. 2 niniejszego artykułu przekroczyła w okresie od dnia 1 września 1957 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. 32.000 zł, a za cały rok 1957 — 96.000 zł; podatek wyrównawczy za 1957 r. oblicza się i pobiera od nadwyżki ponad kwotę 32.000 zł, nie więcej jednak niż w wysokości $\frac{1}{3}$ podatku, jaki przypadłby od nadwyżki ponad kwotę 96.000 zł osiągniętej w ciągu całego roku 1957;

2) jeśli chodzi o pozostałych podatników — do dochodów i przychodów osiągniętych w okresie od dnia 1 stycznia 1957 r., z tym że podatek za 1957 r. wymierza się w wysokości $\frac{1}{3}$ podatku przypadającego za cały rok podatkowy.

2. Przy opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym za 1957 r. osób, do których mają zastosowanie przepisy art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c), odlicza się kwoty wydatkowane w okresie od dnia 1 września 1957 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. na cele w tych przepisach określone.”;

2) art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1969 r. zmieniającej